

vonnis

GERECHT IN EERSTE AANLEG VAN CURAÇAO

Parketnummer: 575.00105/25

Uitspraak: 20 juli 2026

Tegenspraak

Vonnis van dit Gerecht

in de strafzaak tegen de verdachte:

Jair Donato Djamany ROSEBURG,
geboren op 13 augustus 1986 te Nederland,
wonende in Curaçao, adres: Jongbloed 197.

Onderzoek van de zaak

Het onderzoek ter openbare terechtzitting heeft plaatsgevonden op 29 juni 2026. Het Openbaar Ministerie wordt vertegenwoordigd door mr. T. Keller, officier van justitie.

De verdachte is verschenen, bijgestaan door zijn raadvrouw, mr. S.D.M. Roseburg, advocaat in Sint-Maarten.

De benadeelde partij N. Elerie, bijgestaan door mr. G. Hatzmann, heeft zich ter terechtzitting gevoegd in het strafproces met een vordering tot schadevergoeding.

Tenlastelegging

Aan de verdachte is ten laste gelegd dat:

hij op of omstreeks 28 augustus 2025, te Curaçao, (telkens) opzettelijk mishandelend, N. Elerie opzettelijk met kracht bij haar hals en/of arm(en) en/of pols en/of hand(en) en/of been, heeft gegrepen en/of tegen de grond heeft geduwd en/of een of meerdere malen op/aan/tegen haar hals, en/of arm(en) en/of pols en/of hand(en) en/of been, althans het lichaam, heeft geschopt en/of geslagen, tengevolge waarvan die Elerie letsel heeft bekomen en/of pijn heeft ondervonden;

Formele voorvragen

Het Gerecht stelt vast dat de dagvaarding geldig is, dat het bevoegd is tot kennisneming van de zaak, dat het Openbaar Ministerie ontvankelijk is in zijn vervolging en dat er geen redenen zijn voor schorsing van de vervolging.

Bewezenverklaring

Op grond van de hierna weergegeven bewijsmiddelen en de nadere bewijsoverwegingen, in onderling verband en samenhang beschouwd, acht het Gerecht wettig en overtuigend bewezen dat de verdachte het ten laste gelegde heeft begaan, met dien verstande dat:

hij op of omstreeks 28 augustus 2025, te Curaçao, ~~(telkens) opzettelijk mishandelend~~, N. Elerie opzettelijk met kracht bij haar hals en/of arm(en) en/of pols en/of hand(en) en/of been, heeft gegrepen en tegen de grond heeft geduwd en/of een of meerdere malen op/aan/tegen haar hals, en/of arm(en) en/of pols en/of hand(en) en/of been, althans het lichaam, heeft geschopt en/of geslagen, ten gevolge waarvan die Elerie letsel heeft bekomen en/of pijn heeft ondervonden;

Het Gerecht acht niet bewezen wat de verdachte meer of anders is ten laste gelegd dan hierboven is bewezen verklaard, zodat hij daarvan zal worden vrijgesproken.

Bewijsmiddelen

Het Gerecht grondt zijn overtuiging dat de verdachte het bewezen verklaarde heeft begaan op de feiten en omstandigheden die in de volgende bewijsmiddelen zijn vervat en redengevend zijn voor de bewezenverklaring.¹

Verder wordt opgemerkt dat in de bewijsmiddelen geen (expliciete) landsaanduiding is opgenomen, maar dat algemeen bekend is dat de in die bewijsmiddelen opgenomen plaatsen zijn gelegen in Curaçao.

1. Het proces-verbaal van aangifte van N. Elerie van 29 augustus 2025 (dossierpagina 2), voor zover inhoudende de verklaring van de aangeefster:

Op 28 augustus 2025 was ik thuis. Op dat moment kwam Jair bij de woning. Hij gaf aan mij te kennen om de mobiele telefoon te openen om de WhatsAppgesprekken te kunnen wissen. Ik trachtte mijn mobiele telefoon van hem af te nemen zonder succes. Plotseling greep hij mij bij mijn nek en zette de mobiele telefoon in mijn gezicht zodat deze open ging. (...) Gedurende het handgemeen duwde Jair mij op de grond.

2. Een geschrift inhoudende een medische verklaring van de huisarts van 28 augustus 2025 (dossierpagina 6), voor zover inhoudende de verklaring van de huisarts:

¹ Hierna wordt, tenzij anders vermeld, telkens verwezen naar ambtsedige - en door de desbetreffende verbalisant(en) in wettelijke vorm opgemaakte - processen-verbaal en overige geschriften, die als bijlagen zijn opgenomen in het eindproces-verbaal van het Korps Politie Curaçao (Bureau veelvoorkomende criminaliteit) van 30 januari 2026, geregistreerd onder proces-verbaalnummer 32/26 en de onderzoeksnaam "J.D.D. Roseburg & N. Elerie", doorgenummerde dossierpagina's 1 – 61.

Medische bevindingen naar aanleiding van een consult op 28.08.2025.

Patiënte meldt dat zij vanochtend fysiek is aangevallen door haar ex-vriend. Volgens haar eigen verklaring is zij tijdens het incident geduwd.

Hals:

Aan de rechterzijde van de hals is een circulaire wegdrukbaar verkleuring zichtbaar. Patiënte ervaart pijn bij palpatie van deze plek.

Conclusie:

De bevindingen bij lichamelijk onderzoek passen bij het door patiënte beschreven letselmechanisme en ondersteunen haar verklaring dat er sprake is geweest van fysiek geweld.

3. Het proces-verbaal van verhoor van de verdachte van 24 oktober 2025 (dossierpagina 20), voor zover inhoudende de verklaring van de verdachte:

MV: de vrouw N. Elerie heeft een doktersverklaring als bijlage bij haar aangifte ingediend. Volgens de conclusie van de dokter het volgende: *de bevindingen bij lichamelijk onderzoek zijn passend bij het door patiënte beschreven letselmechanisme en ondersteunen haar verklaring dat er sprake is geweest van fysiek geweld.*

VV: heb je iets om hierover te verklaren?

AV: dat klopt niet. Ik had haar pols vastgehouden om de telefoon te pakken en ik moest mezelf verweren tegen haar. Dus haar verwondingen kunnen ook gebeuren tijdens het trekken en duwen van elkaar. Het was niet mijn intentie om haar te verwonden.

Bewijsoverwegingen

Het standpunt van de officier van justitie

De officier van justitie acht het ten laste gelegde feit bewezen.

Het standpunt van de verdediging

De raadvrouw heeft bepleit dat de verdachte van het ten laste gelegde zal worden vrijgesproken. Zij heeft daartoe aangevoerd dat er onvoldoende bewijs aanwezig is. De aangifte is onbetrouwbaar – en daardoor niet bruikbaar voor het bewijs – vanwege de psychische gesteldheid van aangeefster.

Het Gerecht overweegt als volgt.

Anders dan de raadvrouw heeft bepleit ziet het Gerecht geen aanleiding om te twifelen aan de betrouwbaarheid van de aangifte. Dat aangeefster het einde van de relatie met verdachte betreurde en/of mogelijk psychisch uit evenwicht was, maakt

haar verklaring niet zonder meer onbetrouwbaar. Het gerecht acht de aangifte betrouwbaar en bruikbaar voor het bewijs.

De aangifte vindt ook steun in het dossier. De huisarts heeft letsel geconstateerd dat past bij het fysieke geweld waarover aangeefster heeft verklaard. Ook heeft de verbalisant die de aangifte heeft opgenomen dit letsel waargenomen. Daar komt nog bij dat de verdachte zelf heeft verklaard dat er een situatie tussen aangeefster en hem was ontstaan waarin geduwd en getrokken werd.

Aangeefster heeft bij de politie verklaard dat verdachte tegen haar knie heeft geschopt en bij de huisarts heeft zij gezegd dat verdachte haar op de grond duwde en daarbij op haar knie terecht kwam. De arts heeft knieletsel bij aangeefster geconstateerd, maar de precieze oorzaak daarvan is onduidelijk gebleven. Aangeefster heeft niet verklaard dat verdachte tegen andere lichaamsdelen heeft geschopt of geslagen. Gelet op dit alles acht het Gerecht niet bewezen dat verdachte aangeefster heeft geschopt en geslagen.

Concluderend acht het Gerecht wettig en overtuigend bewezen dat verdachte op 28 augustus 2025 aangeefster heeft mishandeld zoals hiervoor onder 'Bewezenverklaring' is vermeld.

Verweren over de strafbaarheid

De verdachte heeft meermaals verklaard dat hij zich moest verdedigen tegen aangeefster. Voor zover het Gerecht dit verweer moet opvatten als een beroep op noodweer, oordeelt het Gerecht als volgt.

Het is niet aannemelijk worden dat van aangeefster enige aanval of dreiging daartoe uitging en dat het daarom voor verdachte noodzakelijk was om geweld (door hem 'duwen en trekken' genoemd) te gebruiken ter verdediging. Verdachte heeft zelf de ontstane situatie veroorzaakt door eerst de telefoon van aangeefster af te pakken. Die gedraging is niet verdedigend, maar aanvallend van aard en aangeefster mocht proberen haar telefoon weer in handen te krijgen. Het beroep op noodweer wordt dan ook verworpen.

Strafbaarheid en kwalificatie van het bewezen verklaarde

Het bewezen verklaarde is voorzien bij en strafbaar gesteld in artikel 2:273 van het Wetboek van Strafrecht. Het wordt als volgt gekwalificeerd:

mishandeling.

Er zijn geen feiten of omstandigheden aannemelijk geworden die de strafbaarheid van het bewezen verklaarde uitsluiten.

Strafbaarheid van de verdachte

Er zijn geen feiten of omstandigheden aannemelijk geworden die de strafbaarheid van de verdachte uitsluiten.

De verdachte is daarom strafbaar voor het hiervoor bewezen verklaarde.

Oplegging van straf

Bewezen is verklaard dat de verdachte het slachtoffer heeft mishandeld en daarbij letsel heeft toegebracht.

De officier van justitie heeft, uitgaande van een soortgelijke bewezenverklaring, gevorderd dat de verdachte daarvoor zal worden veroordeeld tot een werkstraf van 25 uren.

De raadvrouw heeft een strafmaatverweer gevoerd. Zij heeft daartoe aangevoerd dat indien het Gerecht overgaat tot een bewezenverklaring, volstaan dient te worden met een schuldigverklaring zonder oplegging van straf.

Het Gerecht overweegt als volgt.

Bij de bepaling van de op te leggen straf wordt gelet op de aard en de ernst van hetgeen bewezen is verklaard, op de omstandigheden waaronder het bewezen verklaarde is begaan, op de mate waarin de gedraging aan de verdachte te verwijten is en op de persoon van de verdachte, zoals een en ander bij het onderzoek ter terechtzitting naar voren is gekomen. Daarbij wordt rekening gehouden met de ernst van het bewezen verklaarde in verhouding tot andere strafbare feiten, zoals die onder meer tot uitdrukking komt in het hierop gestelde wettelijke strafmaximum en in de straffen die voor soortgelijke feiten worden opgelegd.

De verdachte heeft het slachtoffer op haar eigen terrein mishandeld en daarmee inbreuk gemaakt op haar lichamelijke integriteit, terwijl hij wist dat aangeefster zich in een kwetsbare positie bevond. Hij heeft hiervoor geen verantwoordelijkheid genomen, maar is blijven volhouden dat hij zich moest verdedigen.

In dat verband heeft het Gerecht bij het opleggen van de straf aansluiting gezocht bij de eis van de officier van justitie.

Het Gerecht houdt ook rekening met de persoonlijke omstandigheden van de verdachte. De verdachte is niet eerder veroordeeld voor een soortgelijk feit en zal worden beschouwd als een *first offender*.

Het Gerecht is, na dit een en ander te hebben afgewogen, tot de slotsom gekomen dat een werkstraf van 25 uren passend en geboden is. De verdachte zal daartoe dan ook worden veroordeeld.

Schadevergoeding

De benadeelde partij N. Elerie heeft zich in het strafproces gevoegd met een vordering tot materiële en immateriële schadevergoeding. Deze vordering bedraagt in totaal Cg 24.444,22. Het Gerecht zal de schadeposten hierna afzonderlijk behandelen.

De verdediging heeft de vordering gemotiveerd betwist.

Het Gerecht oordeelt als volgt.

Gouden spijkerarmband

De benadeelde partij heeft Cg 3.489,- gevorderd voor een gouden spijkerarmband. Het Gerecht acht deze schadepost onvoldoende onderbouwd. Er zijn slechts foto's overgelegd van een armband met deukjes en een overzicht aan betalingen aan Freeport Jewelry.

Consult huisarts en de medicatie van de knie

De benadeelde partij heeft Cg 158,50 gevorderd voor het consult bij de huisarts en de ontvangen medicatie voor haar knie.

Uit het onderzoek ter terechtzitting is voldoende gebleken dat de benadeelde partij als gevolg van verdachtes bewezen verklaarde handelen rechtstreeks schade heeft geleden. Door de mishandeling heeft het slachtoffer letsel opgelopen. Zij moest daarvoor naar de huisarts en heeft er medicatie voor ontvangen. De verdachte is tot vergoeding van die schade gehouden. Het Gerecht zal het gevorderde bedrag van Cg 158,50 vermeerderd met de wettelijke rente vanaf 28 augustus 2025 toewijzen.

EMDR-sessies

De benadeelde partij heeft een bedrag van Cg 765,- gevorderd voor vier EMDR-sessies die zij vanwege de mishandeling zou hebben gevolgd. Naar het oordeel van het Gerecht is dit deel van de vordering onvoldoende onderbouwd.

Op grond van de overgelegde bankafschriften kan niet worden vastgesteld waarop de aan Herbology overgemaakte bedragen betrekking hebben. Daarnaast is onvoldoende komen vast te staan dat deze sessies gevolgd moesten worden naar aanleiding van de mishandeling van 28 augustus 2025.

Verlies inkomen

De benadeelde partij heeft Cg 4.090,- gevorderd omdat zij op 28 en 29 augustus 2025 vanwege de mishandeling niet in staat was om te werken. Op deze dagen had

zij twee masterclasses ingepland. Ter onderbouwing heeft de benadeelde partij een conceptfactuur en een prijslijst van de masterclasses overgelegd.

Het Gerecht is van oordeel dat het verlies van inkomen onvoldoende onderbouwd is. Er is onvoldoende inzichtelijk gemaakt hoe het gevorderde bedrag is opgebouwd. Daarnaast is een conceptfactuur en een prijslijst onvoldoende om vast te kunnen stellen dat op die dag daadwerkelijk masterclasses gepland stonden die als gevolg van de mishandeling moesten worden geannuleerd.

Immateriële schadevergoeding

Op grond van artikel 106, eerste lid sub b van boek 6 van het Burgerlijk Wetboek kan een benadeelde immateriële schadevergoeding ontvangen wanneer zij lichamelijk letsel heeft opgelopen. In dit geval is vastgesteld dat de benadeelde partij door toedoen van verdachte letsel heeft opgelopen, zodat zij voor vergoeding van deze schade in aanmerking komt.

Het Gerecht heeft voor de hoogte van de immateriële schade aansluiting gezocht bij soortgelijke zaken en acht een immateriële schadevergoeding van Cg 700,- passend, te vermeerderen met de wettelijke rente vanaf 28 augustus 2025.

Conclusie over de schadevergoeding

Het Gerecht zal – gelet op hetgeen hiervoor is overwogen – de verdachte veroordelen tot het vergoeden van de materiele schade bestaande uit het consult bij de huisarts, de medicatie voor de knie en de immateriële schade, wat neerkomt op een totaalbedrag van Cg 858,50 te vermeerderen met de wettelijke rente vanaf 28 augustus 2025.

Het gerecht zal de vordering tot vergoeding van schade voor het overige niet-ontvankelijk verklaren. De benadeelde partij kan dat deel van de vordering bij de burgerlijke rechter aanbrengen.

Het Gerecht ziet daarbij aanleiding om een schadevergoedingsmaatregel als bedoeld in artikel 1:78 van het Wetboek van Strafrecht aan de verdachte op te leggen. Voor het geval volledige betaling of volledig verhaal van het verschuldigde bedrag niet volgt, zal vervangende hechtenis van na te melden duur worden opgelegd.

Proceskosten

De advocaat heeft een bedrag van Cg 12.941,72 aan advocaatkosten gevorderd. De kosten van rechtsbijstand zijn niet aan te merken als schade die rechtstreeks is geleden door het strafbare feit, maar moeten worden gezien als proceskosten die begroot moeten worden naar het liquidatietarief zoals wordt gehanteerd bij de civiele procedure.

Het Gerecht beslist over de proceskosten als hierna te melden. Proceskosten worden in beginsel begroot naar gelang de waardering van het belang van de zaak. In dit geval is er sprake van een grote discrepantie tussen de vordering (Cg 24.393,98) en het toe te wijzen bedrag (Cg 858,50). Die discrepantie is

met name te wijten aan een tekortschietende onderbouwing van de gevorderde schade. Het Gerecht zal daarom aansluiting zoeken bij het tarief voor zaken waarin het belang van de zaak wordt gewaardeerd op Cg 1.000,- tot 5.000,- (tarief 3, Cg 500,- per punt, 2 punten in totaal). Het Gerecht acht een bedrag van Cg 1.000,- toewijsbaar als proceskosten.

Toepasselijke wettelijke voorschriften

De op te leggen straf is, behalve op de al aangehaalde wettelijke voorschriften, gegrond op de artikelen 1:45, 1:46 en 1:78 van het Wetboek van Strafrecht, zoals deze luiden ten tijde van het bewezen verklaarde.

BESLISSING

Het Gerecht:

verklaart wettig en overtuigend bewezen dat de verdachte het ten laste gelegde feit heeft begaan, zoals op pagina 2 onder Bewezenverklaring is overwogen;

verklaart niet bewezen hetgeen aan de verdachte meer of anders ten laste is gelegd dan hierboven bewezen is verklaard en spreekt hem daarvan vrij;

kwalificeert het bewezen verklaarde als hiervoor omschreven;

verklaart het bewezen verklaarde strafbaar en de verdachte daarvoor strafbaar;

veroordeelt de verdachte tot een **taakstraf, bestaande uit een werkstraf** voor de duur van **25 (vijfentwintig) uren**, indien niet naar behoren verricht te vervangen door **12 (twaalf) dagen hechtenis**;

wijst de vordering tot vergoeding van de door de benadeelde partij N. Elerie geleden schade toe tot een bedrag van **Cg 850,50 (zegge: achthonderdvijftig Caribische gulden en vijftig cent)**, vermeerderd met de wettelijke rente over dit bedrag vanaf 28 augustus 2025 tot aan de dag van de voldoening, en veroordeelt de verdachte om dit bedrag tegen een behoorlijk bewijs van kwijting te betalen aan de benadeelde partij;

verklaart de benadeelde partij in de vordering voor het overige niet-ontvankelijk en bepaalt dat deze de vordering in zoverre slechts bij de burgerlijke rechter kan worden aangebracht;

veroordeelt de verdachte in de kosten door de benadeelde partij N. Elerie gemaakt, tot op heden begroot op Cg. 1.000,- en in de kosten ten behoeve van de tenuitvoerlegging alsnog te maken;

legt aan de verdachte als schadevergoedingsmaatregel ten behoeve van de benadeelde partij N. Elerie de verplichting op tot betaling aan het Land van een bedrag van **Cg 850,50 (zegge: achthonderdvijftig Caribische gulden en vijftig cent)**, bij gebreke van betaling of verhaal te vervangen door 8 (acht) dagen hechtenis, met dien verstande dat toepassing van de vervangende hechtenis de betalingsverplichting niet opheft en bepaalt dat het te betalen bedrag wordt vermeerderd met de wettelijke rente vanaf 28 augustus 2025 tot aan de dag van de voldoening;

bepaalt dat indien de verdachte heeft voldaan aan zijn verplichting tot betaling aan het Land daarmee zijn verplichting tot betaling aan de benadeelde partij in zoverre komt te vervallen en andersom dat indien de verdachte heeft voldaan aan zijn verplichting tot betaling aan de benadeelde partij daarmee zijn verplichting tot betaling aan het Land in zoverre komt te vervallen;

Dit vonnis is gewezen door de rechter mr. J.C.A.M Los, bijgestaan door mr. L.G. Reina (zittingsgriffier), en op 20 juli 2026 in tegenwoordigheid van de griffier uitgesproken ter openbare terechtzitting van het Gerecht in Curaçao.

